

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام محضر استاد عزیزمان حفظه الله: استاد جان وقتی تاکید و تکیه اساتید بزرگ عرفان مبنی بر ضرورت استاد در سیر و سلوک را می بینیم بسیار غمگین و نا امید می شویم. استاد صمدی آملی می فرمودند یکی از شاگردان علامه حسن زاده خوابیده بود و روپوش و لباس از او کنار رفته بود علامه ساعت ۲ بعد از نصف شب به او زنگ می زند که این چه وضع خوابیدن است تا این حد حواسشان به شاگردانشان است که چه ذکری بگویند، چه مقدار غذا بخورند، چگونه بخوابند و قص علی هذا. آیت الله کشمیری از قول آیت الله قاضی رحمه علیهما بارها می فرموده اند استاد نوع اذکار از نظر کمی و کیفی لفظی و قلبی زمانی و مکانی روحی و جسمی دنیوی و اخروی را برای خواص متذکر می شدند و این کار ساده ای نیست و کسی می تواند که هم خود راه رفته باشد و هم حاذق به طالبان باشد. راستی استاد ماها که دسترسی به چنین اساتیدی نداریم از سیر و سلوک و رسیدن به توحید نا امید و محرومیم راستی چه خاکی برسرمان بکنیم؟ و یه سوال دیگر که لطف بفرمائید پاسخ دهید خود شما جناب استاد این مسیر را چگونه طی کردید استاد سلوکی داشتید تحت مراقبه و مواظب کسی بودید؟ در یک کلام مسیر عرفان تا به این پایه عالی و به روز را چگونه طی نمودید؟ جزاکم الله خیرا. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید این تاریخ، تاریخی است که با امام خمینی شروع شده و سالکان آن راه یعنی شهداء (ره) صد ساله را یک شبه طی کرده اند لذا اگر انسان ذیل شخصیت امام خمینی سلوک کند، جای آن نگرانی ها که می فرمایید در میان نخواهد بود. ملاحظه نکرده اید آن اشک نیمه شبان را که عارفان بعضاً به دست می یابند امثال شما به صورتی بس عمیق تر با تشییع شهداء به دست می آورید؟ این تاریخ، تاریخ سلوک ذیل شخصیت امام خمینی است و راه و رسم خود را دارد در آن حدّ که اگر مرحوم قاضی هم در این تاریخ حاضر بودند، راهی را طی می کردند که امثال شهید چمران ها طی کردند. موفق باشید